
Polska Rada Najwyższa 33° reaktywowana.

Ars Regia 2/3 - 4 (4 - 5), 173-174

1993

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

KRONIKA

POLSKA RADA NAJWYŻSZA 33° REAKTYWOWANA

Rozpoczęty w 1991 roku proces odbudowy struktur regularnego wolnomularstwa w Polsce zwińczyło w ostatnim czasie reaktywowanie suwerennych władz Rytu Szkockiego Dawnego Uznanego. Licząca jedenastu członków Polska Rada Najwyższa Trzydziestego Trzeciego i Ostatniego Stopnia ukonstytuowała się w dniu 18 października 1993 roku; na jej czele stanął Suwerenny Wielki Komandor 33°, Tadeusz Gliwic, wcześniej Wielki Mistrz Wielkiej Łoży Narodowej Polski.

Obudzenie, po trwającej od 1938 roku przerwie, zwierzchnich władz Stopni Wyższych regularnej masonerii polskiej możliwe było dzięki braterskiej pomocy Rady Najwyższej Dystryktu Południowego Stanów Zjednoczonych. (The Supreme Council, 33° Ancient and Accepted Scottish Rite, Southern Jurisdiction, USA). Najstarsza północno-amerykańska obediencja Rytu Szkockiego Dawnego Uznanego (powstała w 1801 roku), nosząca tytuł Rady-Matki Świata, już po raz drugi partycypowała we wskrzeszeniu „sztuki królewskiej” w Polsce. Dzięki jej zaangażowaniu, a w szczególności dzięki pomocy Suwerennego Wielkiego Komandora, Johna Henry’ego Cowlesa, konferencja Rad Najwyższych zebrana na przełomie maja i czerwca 1922 roku uznała powstałą rok wcześniej w Lozannie Radę Najwyższą polską*.

Ukonstytuowanie się odrodzonej Rady Najwyższej miało miejsce podczas ostatniego Dwuletniego Konwentu Rady-Matki Świata w Waszyngtonie. Trwający od 16 do 19 października 1993 roku Konwent miał – jak zwykle – niezwykle uroczysty przebieg. Wzięli w nim udział, oprócz przedstawicieli trzydziestego trzeciego stopnia i Rad Najwyższych Stanów Zjednoczonych, Włoch, Portugalii, Rumunii i Polski, także liczni goście reprezentujący Kościoły, rząd i parlament amerykański. Konwent otworzyło nabożeństwo w kościele Świętego Jana w Waszyngtonie, który jest kościołem prezydentów Stanów Zjednoczonych. Nabożeństwo o charakterze ekumenicznym celebrował między innymi biskup Zjednoczonego Kościoła Metodystów Carl J. Sanders, wolnomularz 33° pełniący funkcję Wielkiego Kapelana Rady Najwyższej. W imieniu Kościołów amerykańskich biskup Sanders przekazał błogosławieństwo wszystkim wolnomularzom świata.

Do otwartej części Konwentu należały, prócz niedzielnego nabożeństwa, również galowy koncert orkiestry marynarki wojennej w słynnym *Kennedy Center for the Performing Arts* oraz bankiet w prezydenckich salach recepcyjnych „Capitol Hilton”. W czasie toastów wygłoszonych przez przedstawicieli Kongresu (m.in. przewodniczącego senackiej komisji do spraw opieki społecznej) podkreślano fundamentalny związek pomiędzy masonerią a państwowością Stanów Zjednoczonych, wskazując, że „sztuka królewska” stanowi, razem z religią i armią, główną siłę jednoczącą zróżnicowane kulturowo społeczeństwo północnoamerykańskie. Na ręce Suwerennego Wielkiego Komandora Rady Najwyższej Dystryktu Południowego, Freda Kleinknechta, Kongres Stanów Zjednoczonych złożył podziękowanie za udział Rady w różnorodnych akcjach charytatywnych, zwłaszcza na rzecz dzieci niepełnosprawnych.

Redakcja

* Por. L. Hass, *John Cowles, Dostojnik wolnomularstwa amerykańskiego, w Warszawie*, „Ars Regia”, nr 1/2/, r. II: 1993, s. 63–67.

„W KRĘGU MISTRZA HIRAMA”

WIECZORY W MUZEUM ANDRZEJA STRUGA W WARSZAWIE

W październiku 1993 roku Muzeum Andrzeja Struga (Oddział Muzeum Literatury w Warszawie) pospołu z Fundacją „Sztuka Królewska w Polsce” rozpoczęło cykl dziesięciu wieczorów zatytułowany *W kręgu Mistrza Hirama*. Spotkania, organizowane w każdy ostatni wtorek miesiąca (z wyjątkiem grudnia) poświęcone są historii i teraźniejszości wolnomularstwa światowego i polskiego. Wykłady, które prowadzą historycy, dziennikarze i pisarze, specjaliści w dziedzinie „sztuki królewskiej”, ilustrowane są unikalnym materiałem filmowym – programami wyprodukowanymi przez Zjednoczoną Lożę Anglii, Radę Najwyższą 33° Dystryktu Południowego USA i inne obediencje amerykańskie i zachodnioeuropejskie.

Cykl otworzyła 5 października prelekcja Tadeusza Cegielskiego o początkach ideowych wolnomularstwa, zatytułowana *Budowniczy katedr i alchemicy*; autor *Sekretów masonów* mówił również w następnym miesiącu, tym razem o powstaniu Wielkiej Loży Londynu i konkurującej z nią katolickiej masonerii „jakobitów” – zwolenników wypędzonej z Wielkiej Brytanii dynastii Stuartów. W dalszej części cyklu zaprezentowane zostaną takie tematy jak: masoneria okultystyczna XVIII wieku i zakony rycerskie; początki „sztuki królewskiej” w Polsce („Fartuchy na kontuszach”); odbudowa wolnomular-